

Instinctul poeziei

Costel Zăgan

Mă dor genunchii de Brâncuși
și mâinile mă dor de Eminescu
într-un marfar am plâns la Huși
cu merele din rai se-ocupă restul

De mâinile mă dor de Eminescu
când mângâi coapsele-ți cu elegii
numai ca poet eu m-am ales cu
frumoasa toamnă a florilor dintâi

Când mângâi coapsele-ți cu elegii
și-într-un marfar mai râd la Huși
în rapidul amintirii dragoste rămâi
mă dor genunchii de Brâncuși

Și mâinile mă dor de Eminescu
Shakespeare și el să dea tot testul
Costel Zăgan, CEZEISME II